

Kiraz Çekirdeği

yazan

Mümine Yıldız

resimleyen

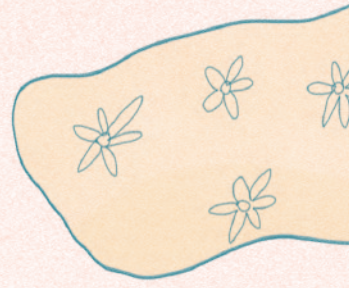
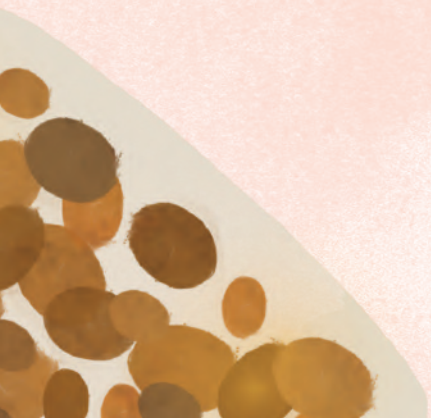
Cansu Dinç

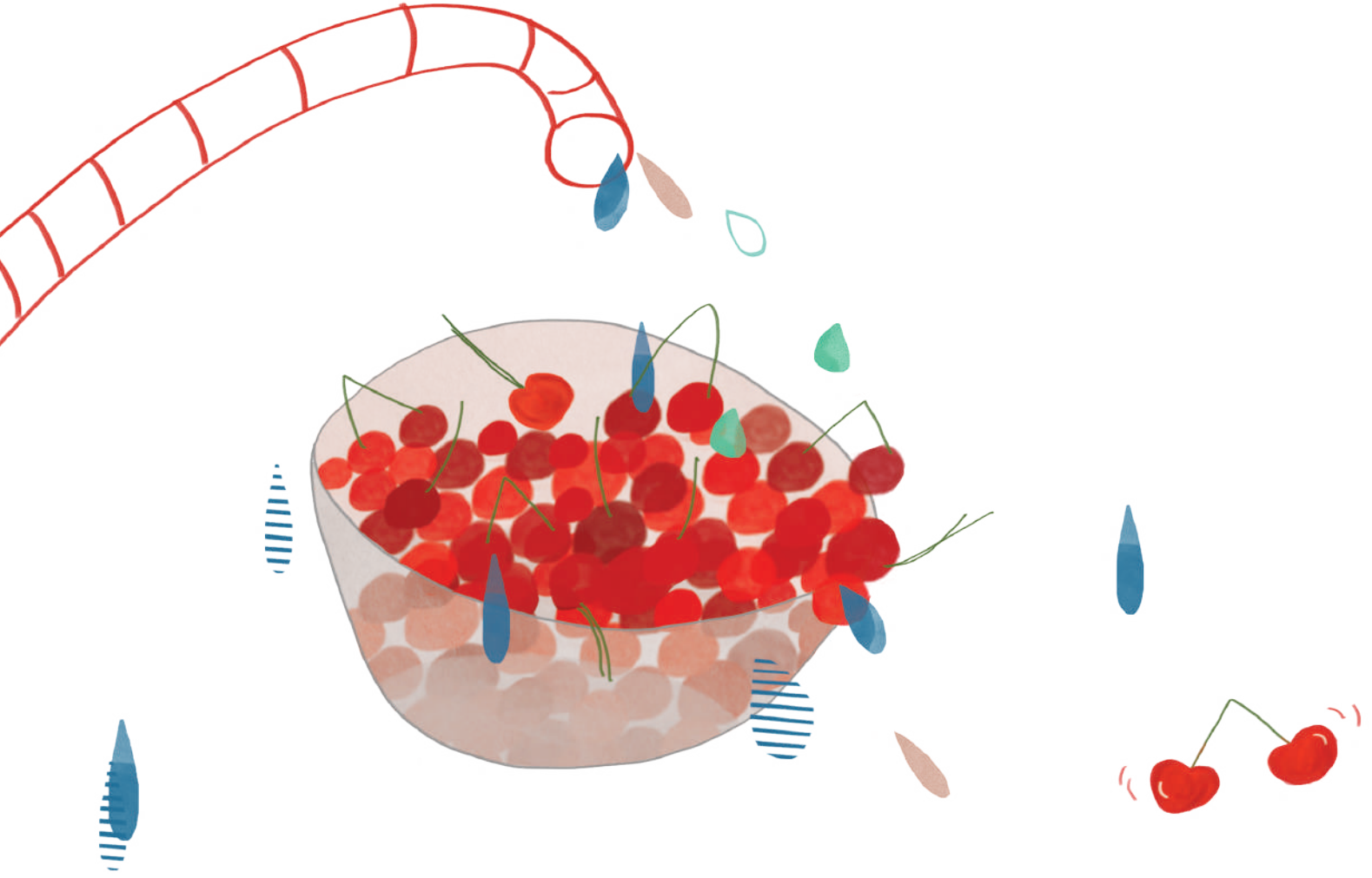
genc
tuti

Ayşe ile annesi pazara gitti.
Bir kilo *kiraz* aldı annesi.
Ayşe *kirazları* çok sevdi.
Annesi iki dalı kulağına küpe etti ve
“*Küçükken biz böyle yapardık,*” dedi.
Ayşe, başını sallayıp *kirazları*
yanaklarına çarpa çarpa eve geldi.

Yıkayıp *kirazları* önüne koydu annesi.

Yıkanınca daha da parlak ve ışıklı olmuşlardı,

Ayşe öpüp severek ağzına attı kirazları.

“Ah,” dedi az sonra, “*Annecim kirazın çekirdekleri de mi vardı?*”

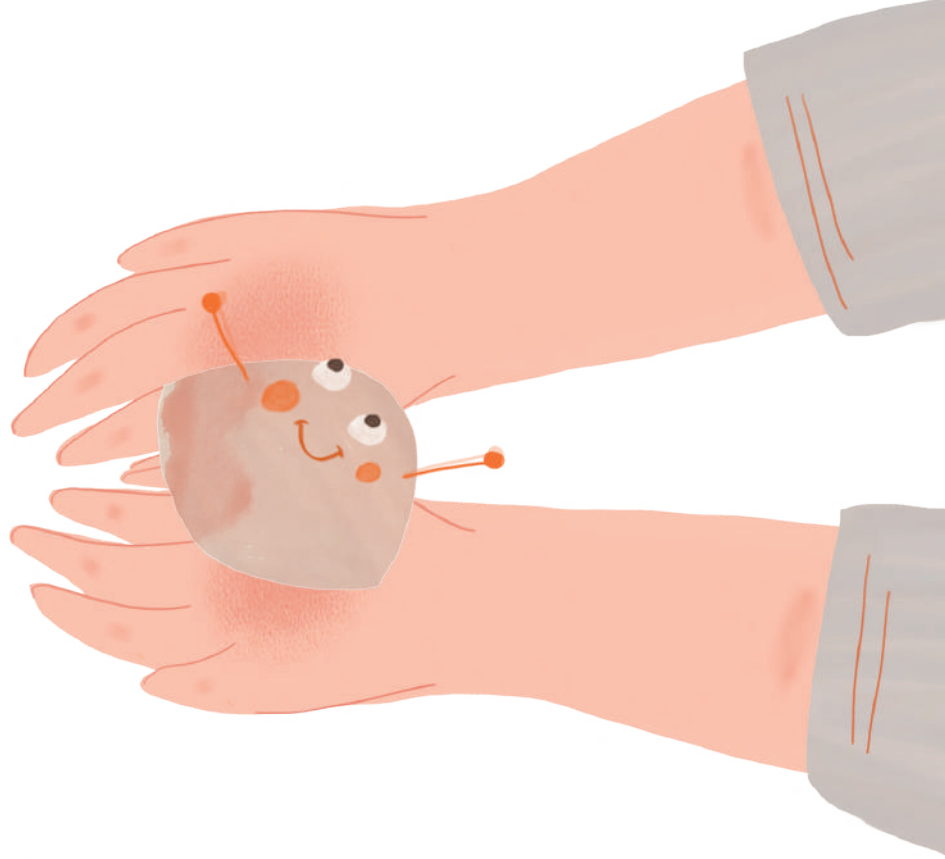
Güldü annesi, “*Tabii ya, unuttun mu yoksa?*” dedi ve ekledi:

“*Sakin ha atma çekirdekleri!*”

Toplayıp vakti gelince bahçeye ekelim her birini.

Bakarsın bahçede bir *kiraz ağacımız* olur.”

Ayşe çekirdeklerden birini sahiplendi. *Çekirdek Lili* koydu ismini.

Kiraz çekirdeği Lili adını alınca çok sevindi ve özel hissetti kendini.

Artık herkes ona Lili diyecek, her yerde bu isimle bilinecekti.

Ayşe her gün öptü, sevdi çekirdeğini.

Yaz mevsimi bitti, sonbahar geldi . Serin bir ekim sabahı, “Haydi!” dedi annesi, “Haydi Ayşem, Çekirdek Lili’yi ve arkadaşlarını toprakla buluşturma zamanı geldi.” Toprakta minik çukurlar açtılar birlikte, Ayşe öpe seve Lili’yi yerleştirdi toprakta açtıkları yere. Vedalaşırken “Haydi bakalım Çekirdek Lili, göreyim seni!” dedi ve örttü üzerini.

*Yanına da kırmızı bir bayrak dikti annesi,
belli olsun diye Çekirdek Lili’nin yeri.*

Lili, yerini bulduđuna ve sevgiyle ekildiđine çok sevindi.

“Gel,” dedi toprak, “Gel ekirdek Lili, sokul bana haydi!”

Lili, toprağın yumuşak ve sıcak koynuna bıraktı kendini.

Tam uykuya dalacakken üzerine can suyu döktü Ayşe’yle annesi.

Tatlı bir serinlik hissetti Lili ve mutlulukla gülümsedi.

Aradan bir gün geçti. Gitti, baktı Aye kırmızı bayraklı yere.

1 ih! Hiçbir Şey yoktu. Ertesi gün de, ertesini gün de...

Annesine sordu "Ne zaman aa olacak ekirdek Lili?" diye. Annesi gülümsedi:

"Tıpkı senin gibi yavaş yavaş büyür ağaçlar da.

Karnımda aylarca bekleyip öyle gelmiŐtin ya dünyaya.

Çekirdek Lili de işte öyle hazırlanıyor domaya."

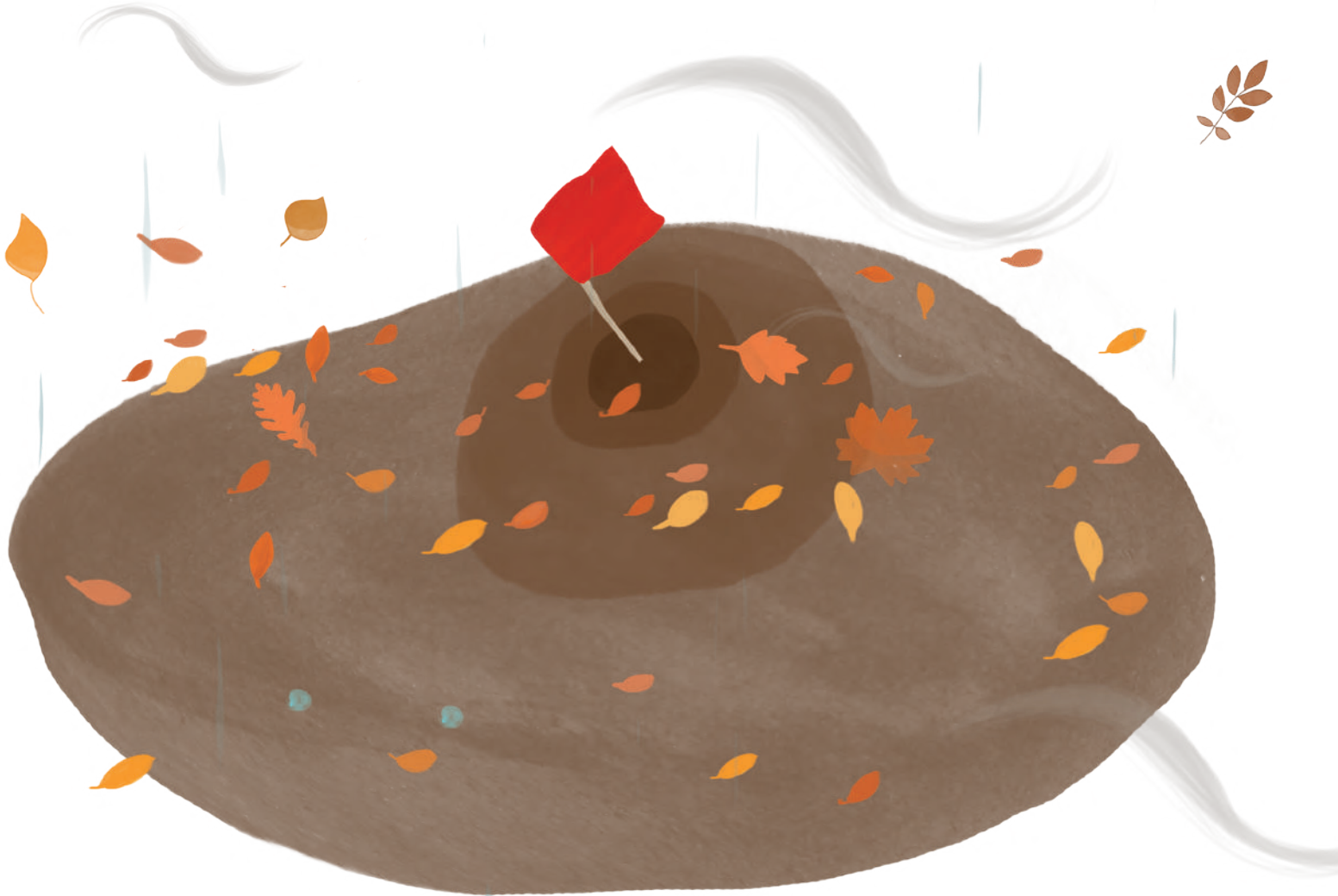
Güz boyunca Ayşe sık sık yokladı Çekirdek Lili'yi.

Yoktu hiçbir belirti.

Havalar soğumaya, rüzgârlar esmeye, yağmurlar yağmaya başladı.

Hâlâ yoktu bir belirti.

Kış geldi, Ayşe bahçeye pek az çıkar olmuştu,
doğrusu Çekirdek Lili'yi de neredeyse unutmuştu.

Yeni yılın ilk günlerinde toprağın üstü örtüldü bembeyaz kardan bir örtüyle.

Ayşe bakarken pencereden bu güzelliğe, *kırmızı bayrak* dikkatini çekti.

“Hiii!” dedi, “Çekirdek Lili, ben nasıl da unuttum seni!”

Kar altında her şey uykuda gibiydi. Toprak, çimen ve tüm tohumlar... Derken Lili bir ses işitti: *“Çekirdek Lili, ben geldim! Haydi göster kendini.”* Lili hemen tanıdı bu tatlı sesi ve irkildi. Dışarıdaki ses üç kez yineledi *“Haydi Lili,”* diye seslenmeyi. Lili kendini göstermek için ne yapması gerektiğini bilmiyordu ama içinden bir ses ona *“Kendini sık,”* diyordu. Zorladı, zorladı kendini ve *“Çatırt!”* diye bir ses geldi. Kendinden çıkan bu sesle irkildi Lili.

“Korkma!” dedi toprak, *“Korkma Çekirdek Lili! Her şey yolunda, her şey tam olması gerektiği gibi. Bak, kabuğunu çatlattın sonunda, işte şimdi içindeki sihir başlıyor açılmaya.”*

Her şey Ayşe'nin yediği kirazlardan birinin çekirdeğini sahiplenmesiyle başladı. Ayşe, Çekirdek Lili koydu ismini. Kiraz çekirdeği Lili adını alınca çok sevindi ve özel hissetti kendini. Artık herkes ona Lili diyecek, her yerde bu isimle bilinecekti.

Ayşe her gün öptü, sevdi çekirdeğini ve vakti geldiğinde de emanet etti toprağın koynuna... Çekirdek Lili, bir ağaca dönüşmek için halden hale girerken sevmek, bakmak, ilgilenmek ve sabretmek gerekiyordu.

Mümine Yıldız'ın ve küçük kızı Ayşe'nin bu harika hikâyesi, kıpkırmızı kirazlarla dolduruyor yürekleri... Emek, sabır, sevgi, dostluk, vefa ve doğa sevgisi üzerine harika bir keşif yolculuğuna davet ediyor bizleri...

Bandrol uygulamasına ilişkin usul ve esaslar hakkındaki yönetmeliğin 5. maddesinin 2. fıkrasının "e" bendi çerçevesinde bandrol taşıması zorunlu değildir.

